

Verz. d. B. H. No. 889. प्रस्र^० geschrieben.

प्रस्रव्याकरण (1. प्रस्र + व्या^०) n. Titel des 10ten der 12 heiligen Bücher der Gāina H. 244.

प्रस्रि m. pl. N. pr. eines R̥shi-Geschlechts MBu. 12, 774. 6144. Fehlerhaft für प्स्रि.

प्रस्रिन् (von 1. प्रस्र) m. Fragensteller (शकुनादिप्रस्र Mambou.) VS. 30, 10.

प्रस्री f. Trai. 1, 2, 34 Druckfehler (s. d. Corrigg.) für प्स्री Pistia Strattotes Lin. Bei Wilson und im ÇKDn. ist die falsche Form aufgenommen worden.

प्रस्रोत्तर (1. प्रस्र + उत्तर) Bez. eines Çabdālañkāra Verz. d. Oxf. H. 208, a. 42. ०मणिमाला oder ०माला Titel eines Werkes Hall 126. ०रत्नमाला desgl. Wilson, Sel. Works I, 282.

प्रस्रोपनिषद् (1. प्रस्र + उ^०) f. Titel einer aus 6 Fragen (und 6 Antworten) bestehenden Upanishad Ind. St. 1, 439. fgg.

प्रस्रथ (von प्रथ, प्रथ् mit प्र) m. nom. act. P. 6, 4, 29. = प्रस्रथ्यन Schlafthet Wilson; vgl. प्रस्राथ.

प्रस्रथ्यन (wie eben) n. nom. act. Vop. 26, 174.

प्रस्रब्धि (von प्रथ्, प्रथ् mit प्र) f. Vertragen Vjutr. 31 (प्रस्रब्धि). Burnour in Lot. de lab. I. 798.

प्रस्रय (von प्रि mit प्र) m. P. 3, 3, 24, Sch. = प्रणय AK. 3, 3, 25. = शैर्दार्थ Daçar. 2, 84. rücksichtsvolles Benehmen, Ehrerbietigkeit, Bescheidenheit. MBu. 3, 4043. Sāv. 3, 19. Spr. 665. Kām. Nīris. 8, 8. प्रस्रय इव प्रियम् (श्लोककृते) Ragh. 10, 71. 84. प्रस्रयावन्त Indr. 2, 21. Vid. 44. मेने वासवदत्ता च सो ऽधिकप्रस्रयास्पदम् Kāvīs. 19, 117. Buio. P. 1, 9, 11. 16, 29. 2, 9, 40. वचनैः प्रस्रयोत्तरैः MBu. 12, 4090. (द्रुमः) कपिकुलैः स्कन्धे कृतप्रस्रयः an dessen Stamm Affen gegen einander lebenswürdig sind (?) Spr. 922. सप्रस्रयम् ehrerbietig, bescheiden 974. Kāvīs. 6, 42. Pāñāt. 25, 25. 33, 12. 236, 17. Personifiziert ist प्रस्रय ein Sohn Dharma's von der Hri Buio. P. 4, 1, 51.

प्रस्रयणा (wie eben) n. dass. Buio. P. 4, 3, 22.

प्रस्रयिन् (wie eben) adj. rücksichtsvoll, ehrerbietig; davon nom. abstr. प्रस्रयिता f. = प्रस्रय Kām. Nīris. 11, 29.

प्रस्रवणा s. u. प्रस्रवण.

प्रस्रवस् (1. प्र + प्र^०) adj. lauttönend: die Marut RV. 5, 41, 16. Nach Sis. = प्रकृष्टाव.

प्रस्रित 1) partic. adj. s. u. प्रि mit प्र. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Ānakadundubhi von der Çāntidevā Buio. P. 9, 24, 49.

प्रस्रय (1. प्र + प्र^०) adj. überaus locker, — lose, — schlaff Trai. 3, 1, 7.

प्रस्रित (von प्रि = प्रि mit प्र) adj. Bez. des Sañdhi, bei welchem प्रम् vor Tönenenलो wird, RV. Prāt. 4, 8.

प्रस्रिष्ठ (partic. von प्रिष् mit प्र) 1) adj. verschlingen, so heisst der Sañdhi eines प्र mit folgendem Vocal und anderer Vocale mit homogenen; auch der aus der Verschmelzung entstehende Vocal und der auf demselben ruhende Ton RV. Prāt. 2, 2, 7. 3, 8. 10. 19. 13, 10. Çāñk. Çā. 12, 13, 5. VS. Prāt. 1, 116. Ind. St. 3, 120. 123. ए und ओ sind प्रस्रिष्ठ-वर्णा Pat. bei Gold. Mān. 41. ०नेर्देश Pat. zu P. 2, 4, 85. 3, 3, 5. — 2) N. pr. संज्ञायाम् gaṇa आचितादि zu P. 6, 2, 146. — Vgl. प्रास्रिष्ठ.

प्रस्रेष (wie eben) m. 1) fester Anschluss, das Andrücken: सान्द्रवि-

IV. Theil.

लेपनस्तनतटप्रस्रेषमुद्राङ्कित (वनम्) Spr. 1015. — 2) das Verschmelzen von Vocalen RV. Prāt. 1, 13. 3, 7. VS. Prāt. 5, 33. Pūshpas. in Ind. St. 1, 47. Siddh. K. zu P. 7, 1, 85. एको लुब्ध इत्यत्राकारप्रस्रेषो (d. i. das ओ in एको enthält auch das प्र von घलुब्ध) द्रष्टव्यः Kull. zu M. 8, 77.

प्रस्रसितव्य partic. fut. pass. von प्रस्र mit प्र. तेषां तयासनेन प्रस्रसितव्यम् so v. a. du musst dafür sorgen, dass sie auf einem Sitze aufathmen d. i. sich erholen, Taitt. Up. 1, 11, 3.

प्रस्रास (von प्रस्र mit प्र) m. das Einathmen: प्रस्रासोच्छ्वास^० Suçr. 1, 363, 15. स्रास^० Joas. 2, 49. H. 83 (vgl. Verz. d. Oxf. H. 186, b, Çl. 83). Kull. zu M. 1, 52. 55.

प्रस्र (von प्रक्) nom. sg. Frager Trai. 3, 1, 17. Kaṭhup. 2, 9. MBu. 13 8554. Mār. P. 75, 29.

प्रस्रव्य (wie eben) adj. P. 8, 2, 36, Sch. zu fragen nach, zu befragen (mit dem acc. der Sache), befragt zu werden verdienend M. 8, 254. Jāñ. 2, 280. MBu. 1, 3886. 13, 1867. R. Gorr. 2, 58, 16. 4, 43, 50. 44, 41. Çik. 112, 10. Spr. 2269. Kāvīs. 28, 62. 32, 12. 43, 110. Pāñāt. 251, 2. mit einem loc.: अर्थकृच्छ्रेषु चैवाहं प्रस्रव्यो नैपुण्ये च MBu. 3, 2636. Mār. P. 113, 13. 14. wonach man zu fragen hat: अस्ति न: — अथप्रि प्रस्रव्यम् Çik. 15, 16. पृच्छ मां — यत्प्रस्रव्यम् Mār. P. 69, 50. impers.: इत्येवमनया प्रस्रव्यम् Mālav. 49, 13.

प्रस्रि (verwandt mit पस्रि) m. Seitenpferd, welches neben der Lanne geht (neben dem oder den Deichsel- oder Jochpferden, धुर्य; auch wohl ein vorgespanntes Pferd: उपो रथेषु पृथ्वीरयुग्मं प्रस्रिर्वहति रोहितः RV. 1, 39, 6. 8, 7, 25. पृथ्वीर्यो वंक्त्यर्धेनयो प्रस्रियो युक्ता अन्तुसंवहति AV. 10, 8, 8. At. Bu. 8, 22. यथा प्रस्रिर्भिर्याति TBa. 3, 8, 22, 3. Çāt. Ba. 13, 3, 29. धुर्यो, प्रस्रियो TBa. 1, 5, 12, 5. Daher auch Seitenmann, ein Nebenstehender: प्रस्रि व्रत्सा गृहपतिः Lit. 3, 12, 14. Schol. zu 2, 10, 12. 11, 10; vgl. स्रष्टाश्रः प्रस्रिभिः (Sā. पार्थस्यैः) RV. 1, 100, 17. — Vgl. दन्तिणा^०, स्रव्या^०, अथिप्रस्रियुग.

प्रस्रिम् (von प्रस्रि) adj. mit Seitenpferden versehen: रथ RV. 6, 27, 21.

प्रस्रिवाहन् (प्र^० + वा^०) adj. so v. a. das folg.: रथ Çāt. Ba. 5, 2, 4, 9.

प्रस्रिवाहन् (प्र^० + वा^०) adj. ein von Seitenpferden (also wenigstens von drei Pferden) gezogener Wagen: देवस्य TBa. 1, 3, 6, 4. 7, 4, 5. 9, 1. Pāñāt. Ba. 16, 13, 12 (hier प्रस्रि^०).

प्रस्र (von स्रा mit प्र) 1) adj. vorangehend, der beste, subst. Vordermann P. 8, 3, 92. AK. 2, 8, 2, 40. H. 499. 1439. Med. th. 6. प्रस्रो गौः, अश्वः P., Sch. रथ^० = रथानां प्रस्रः Ragh. 15, 10. रात्र^० Rāga-Tar. 4, 368. व्यासप्रस्राः = व्यासः प्रस्रा (Schol. अथ्यो) येषां ते Kūvalaj. 105, b, 4. f. प्रस्री = प्रस्रभार्या Çāt. Bu. im ÇKDn. — 2) m. ein best. Kraut, = चाण्डालिकौषधि Med.

प्रस्रवाह् (nom. ०वाह् P. 8, 2, 81, Sch., instr. प्रस्राहा, acc. pl. प्रस्राहम् 6, 4, 132, Sch.) m. ved. P. 3, 2, 64, Sch. Vop. 26, 64. = युगपार्थग AK. 2, 9, 63 (die Ausg. von Pūṇā erwähnt auch die Lesart पस्र^०). Vgl. पस्रवाह् und प्रस्रि. प्रस्राही f. P. 6, 4, 132, Sch. eine zum ersten Mal trüchtige Kuh AK. 2, 9, 70. H. 1266. Halā. 2, 114. MBu. 13, 4427. Vgl. पस्राही.

प्रस्रिवाहन् s. u. प्रस्रि^०.

प्रस्रवेक्षव s. प्रस्रवेक्षव.

प्रम्, प्रस्रते ausbreiten Dhātup. 19, 4. gebären Vop.